

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 189.

Sjette Sessions anden Samling.

62de Møde.

Onsdagen den 21ste Marts.

(Forts.)

Tienroth: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg skal tillade mig. Ordføreren sagde før, at han ikke troede, det ved den idag foretagne Afstemning var afgjort, at disse Summer absolut skulde nægtes — jeg forstod ham idetmindste saaledes —, men at det var muligt, at man, naar der senere fremkom Oplysning om, at disse Rustninger til en vis Grad havde været nødvendige, skulde bevillige disse Summer (Ordføreren: Nei!). Maaſkee jeg har misforſtaaet ham (Flere Stemme r.: Ja!). Ja det forekom mig, at der laa den Mening i hans Ord, og jeg troer ogsaa, at det vil blive Tilfældet, at, naar det for Statsrevisionen kan bevises, at Rustningerne have været nødvendige, ville dog tilſidſt Summerne blive bevilgede eller eſtergivne. Den ærede Rigsdagsmand fra Skanderborg Amt (Eutein), der talte paa den modsatte Side, meente, at fordi Summerne bleve bevilgede var alt Anſvar ikke derfor bortfaldet, og det forekommer mig derfor virkelig, at Forſkjellen mellem Fleertallets og Mindretallets Forſlag ikke er ſaa ſtor, ſom det er blevet antaget. Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad) fremsatte en Hypothese om, hvorledes Rigsdagen vilde have ſtillet ſig i det Tilfælde, at Udgifterne til Rustningerne vare blevne begjærede af den, og han ſagde, at Enhver maatte dømme om, hvorledes han da vilde have ſtemt og rette ſig derefter nu. Derſom jeg ſkulde lægge dette til Grund, ſaa troer jeg rigtignok, at jeg ved denne Lei-

lighed vilde være nødt til at ſtemme med Minoriteten, thi hvis Ministeriet var kommet og havde begjært Pengene af os, og vi havde havt Tillid til det, ſaa troer jeg virkelig, at baade jeg og alle de øvrige Herrer havde bevilget Pengene; men nu, da vi ingen Tillid havde til dem, vilde de, hvis de vare komne og havde begjært Pengene, omtrent have ſaaet det Svar: Ja, I vilde have ſaaet Pengene, hvis vi havde havt Tillid til Eder; det, vi alſaa egentlig synes at være vrede for, er, at de ikke ere komne og have begjært Pengene og ſaaet et Afſlag, ſaa at vi derved bleve af med dem; men det er ikke det, der her kommer i Betragtning. Jeg lægger forøvrigt ſlet ingen Vægt paa, hvad der her er blevet anført ſom de politiske Grunde, hvorfor de ikke kunde fremkomme med Begjæringen derom. Havde de havt den ringeſte Tro til, at de havde ſaaet Pengene, ſaa havde de viſt forlangt dem, og naar de havde begjært dem, ſaa var der ſom ſagt viſt ikke lagt dem ſtor Hindring i veien. Jeg ſkal derfor med Henſyn til, om Pengene ſkulde bevilges eller ikke, ſtemme med Majoriteten, men ſaaſnart der bliver Tale om at drage de aſfgaaede Miniſtre til Pengeansvar, ſaa maa jeg ſtemme med Minoriteten.

Ordføreren: Jeg ſkal blot tillade mig en perſonlig Bemærkning i Anledning af hvad den ſidſte ærede Taler yttrede. Idet den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgfreds (Tſcherning) bemærkede, at Nægtelſen efter hans Forſlag maaſkee allerede vilde frembyde Vanſkeligheder, da det ikke vilde være ſaa ganske let at ſaae en ſaadan Sum erſtattet, men at Fleertallets Forſlag i alt Fald vilde frembyde ſtørre Vanſkeligheder, bemærkede jeg, at det ikke var under denne Sag, vi ſkulde